

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๔

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองกลางที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศาลปกครองกลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่ง - มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงศาลปกครองกลางขอคัดสำเนาเอกสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ความเห็นของตุลาการที่มีความเห็นส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔

๒. บัญชีรายชื่อเอกสารที่นำส่งศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๓๕๑ แผ่น

๓. เอกสารอื่นๆ เช่น หนังสือนำส่งศาลรัฐธรรมนูญ

ศาลปกครองกลางมีบันทึกในท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ว่าไม่อนุญาต เนื่องจากเป็นเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์และเป็นเรื่องภายในของศาล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนมาก ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของทางราชการอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศาลปกครองกลางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่ง - ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาวินิจฉัยว่า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๔

พระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่ ศาลปกครองกลางรับคำร้องไว้พิจารณา ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางส่งคำร้องของผู้อุทธรณ์ไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือไม่ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอตรวจสอบเอกสารที่ศาลปกครองกลางส่งไปยังศาลรัฐธรรมนูญแต่ไม่ได้รับความร่วมมือ ผู้อุทธรณ์จึงไปขอตรวจสอบเอกสารดังกล่าวที่ศาลรัฐธรรมนูญและศาลรัฐธรรมนูญอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบเอกสารแล้วพบว่าเอกสารขาดหายไปจำนวน ๕๐ หน้า ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้เรียกเอกสาร จำนวน ๕๐ หน้า จากศาลปกครองกลาง แต่ศาลรัฐธรรมนูญไม่ดำเนินการและแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างลอยๆ ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำคำร้องขอให้ศาลปกครองกลางส่งเรื่องดังกล่าวไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยอีกครั้งหนึ่ง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ถึงศาลปกครองกลางขอคัดสำเนาเอกสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าว แต่ศาลปกครองกลางปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือด่วนมาก ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานศาลปกครองกลางมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ศป ๐๐๐๔/๒๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติว่า “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี การไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าวเพราะเป็นส่วนหนึ่งในการพิจารณาพิพากษาคดี กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะเรียกตุลาการศาลปกครองที่มีหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีให้ไปชี้แจงข้อเท็จจริงและเหตุผลหรือเรียกข้อมูลข่าวสารในสำนวนคดีดังกล่าวเนื่องจากไม่มีอำนาจ และบทบัญญัติตามมาตรา ๓๒ ประกอบมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ให้อำนาจคณะกรรมการฯ เรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำหรือส่งวัตถุ เอกสาร หรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้นั้นจะต้องเป็นกรณีที่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เสียก่อน เมื่อคณะกรรมการฯ ไม่มีอำนาจที่จะพิจารณาเรื่องดังกล่าว ตุลาการศาลปกครองจึงไม่ได้หมายถึงบุคคลตามมาตราดังกล่าว

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาวินิจฉัยหรือไม่ มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ บัญญัติว่า “ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ.....” และ “หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า..... ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี” ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายการที่ ๑ ความเห็นของตุลาการที่มีความเห็นส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๔ รายการที่ ๒ บัญชีรายชื่อเอกสารที่นำส่งศาลรัฐธรรมนูญ จำนวน ๓๕๑ แผ่น และรายการที่ ๓ เอกสารอื่นๆ เช่น หนังสือนำส่งศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นเอกสารที่ศาลปกครองกลางเป็นผู้พิจารณาและส่งเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยต่อไปเพราะเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้ศาลปกครองกลางพิจารณาวินิจฉัยว่าพระราชบัญญัติจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดหรือแย้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดีของศาล แม้คณะกรรมการฯ จะเห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในคดีดังกล่าวโดยตรงเพราะเป็นผู้ฟ้องคดีย่อมมีสิทธิที่จะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ แต่เมื่อข้อมูลข่าวสารกรณีนี้เป็นข้อมูลข่าวสารยังอยู่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาของศาล กรณีจึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ในการที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัย ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๔

ศาสตราจารย์ปรีดี เกษมทรัพย์

กรรมการ

นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์

กรรมการ

นายสีกหาญ โตมรศักดิ์

กรรมการ

นายสุพจน์ ไพบูลย์

กรรมการ

นายวรเจตน์ ภาคีรัตน์

กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๔